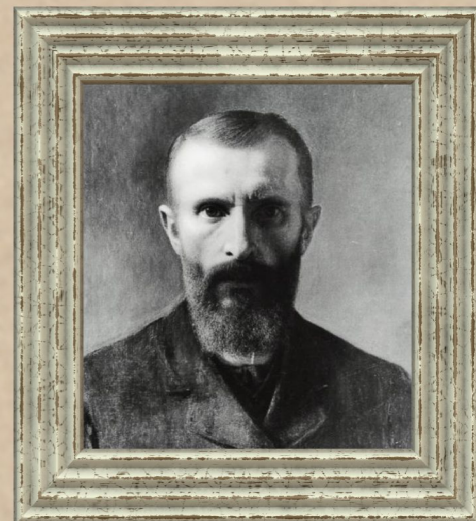

Aleksander Gierymski

Urodził się 30 stycznia **1850** roku w Warszawie. Pochodził z warszawskiej rodziny inteligenckiej. W roku 1867 ukończył Gimnazjum Filologiczne, następnie rozpoczął studia w Klasie Rysunkowej (na Akademii Sztuk Pięknych) w Warszawie. Za namową warszawskich profesorów Aleksander zdecydował się kontynuować studia rysunkowe w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, które zakończył z wyróżnieniem. Po ukończeniu studiów zamieszkał i pracował w Rzymie poświęcając wiele czasu na studiowanie malarstwa włoskiego.

W roku 1879 zamieszkał w Warszawie, gdzie namalował wiele znanych obrazów (między innymi: Żydówka z pomarańczami, 1881; W altanie, 1882; Brama na Starym Mieście, 1883; Paź florencki, 1884; Piaskarze, 1887). Jednakże jego twórczość nie znalazła dostatecznej akceptacji i zrozumienia w ówczesnym społeczeństwie polskim. Gierymski miał poczucie, że w ojczyźnie ludzie go nie doceniają i nie rozumieją jego twórczości. Nie posiadał też środków do życia, i zdecydował się opuścić Warszawę w 1888 roku. Po wyjeździe przebywał głównie w Niemczech i we Francji. Zmiana otoczenia spowodowała zmianę charakteru jego sztuki. Z dala od rodzinnych stron zaczął malować obrazy mniej osobiste.

Do kraju ponownie powrócił na krótko w roku 1893. Starał się o stanowisko profesora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, ale ze względu na małe zainteresowanie jego twórczością – nie został przyjęty do pracy. Wtedy na zawsze opuścił ojczyznę i wyjechał do Włoch.

Z biegiem wieku Aleksander miał coraz bardziej burzliwy temperament, który zagrażał jego zdrowiu i życiu. Dlatego swoje ostatnie lata życia spędził w szpitalu psychiatrycznym w Rzymie i tam 8 marca **1901** roku zmarł. Został pochowany na cmentarzu Campo Verano w Rzymie.